

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Boico și Ghenadie Plămădeală,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton și de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

*Beglița Anton XXXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;*

*Colun Alexandr XXXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.07.2015–20.07.2021;

Instanța de apel: 14.09.2021–22.06.2022;

Instanța de recurs: 15.08.2022–30.01.2023.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, ***Beglița Anton XXXXXX*** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, a fost recunoscut vinovat și condamnat ***Colun Alexandr XXXXXX*** pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i

stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită și neexecutată prin sentința Judecătorei Strășeni din 11 iunie 2015, menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, inculpatul Beglița Anton XXXXXX, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu inculpatul Colun Alexandru XXXXXX, dar și cu alte persoane neidentificate, acționând cu intenție unică, urmărind un scop de cupiditate comun, pe 15 ianuarie 2015, în intervalul de timp de la orele 5.00 min. până la 18. 00 min., în mod ascuns au sustras mijlocul de transport de model „BMW 520 D”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, fabricat în anul 2008, în valoare de 292 500 lei, care era parcat pe bd. Renașterii Naționale, nr. 7 din mun. Chișinău, ce aparține lui Alexandru Mocanu, și o geantă, în care se aflau documente și un pistol de model „CZ-100”, în valoare de 16 000 lei, ce aparțin lui Dumitru Ghimpu, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzându-le astfel părții vătămate Alexandru Mocanu un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 292 500 lei, iar părții vătămate Dumitru Ghimpu un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 16 000 lei.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia au declarat apel:

- *avocatul Dragomir Aliona în numele inculpatului Beglița Anton*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Beglița Anton să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În motivarea apelului s-a susținut că, reieșind din materialele cauzei penale (f.d. 54 vol. I), și anume a procesului verbal de cercetare la fața locului, în apartamentul închiriat de către Beglița Anton și Colun Alexandru din data de 19.01.2015, cercetarea locului a avut loc cu permisiunea lui Colun Alexandr (f.d. 55), prin care ultimul a permis intrarea și în odaia lui Beglița Anton. Anume în odaia lui Beglița Anton a fost găsit și ridicat de către organul de urmărire penală permisul de port-armă expirat pe numele lui Mocanu Alexandru.

Procesul verbal vizat, în viziunea apelantei necesită a fi declarat nul din considerentul că cercetarea la fața locului, în apartamentul închiriat de către Beglița și Colun, a avut loc fără prezența lui Beglița, care la acel moment a fost reținut de către organul de urmărire penală pe 72 ore, și se afla în izolatorul preventiv. Prin urmare, în

corespondere cu prevederile art. 253 Cod de procedură penală, probele dobândite cu încălcarea legislației se consideră nule, și nu au valoarea juridică.

Totodată, s-a menționat că partea vătămată, fiind audiată de către organul de urmărire penală de trei ori, de fiecare dată își schimbă declarațiile, relatând evenimente noi despre crima săvârșită și persoanele suspecte. În instanța de judecată partea vătămată Mocanu Alexandru nu a fost prezent, și nu a fost audiat, interesele ultimului au fost reprezentate de către avocatul Mocanu Serghei. La acțiunea civilă înaintată de către avocat nu a fost prezentat nici un act, contract de vânzare-cumpărare a automobilului, nici o dovadă a costului automobilului. Avocatul Mocanu Sergei în ședința de judecată a retras acțiunea civilă înaintată împotriva lui Beglița și Colun, din motiv că au încheiat o tranzacție de împăcare cu rudele lui Colun pe o sumă de 3.500 euro și nu are pretenții față de ambii inculpați. Astfel, s-a atras atenția instanței că, inculpatul Beglița nu a participat la restituirea prejudiciului material și nu cunoaște din ce considerente rudele lui Colun au achitat prejudiciul material.

În ședința de judecată nu a fost audiat nici martorul acuzării Grati Constantin. Apărarea și inculpații nu au avut posibilitatea să dea întrebări pentru claritatea circumstanțelor indicate pe cauza penală.

La fel, s-a mai menționat că sentința pronunțată pe cauza dată este bazată pe declarațiile lui Colun Alexandr date la faza urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit la 19 ianuarie 2015, la 22 ianuarie 2015 și la 18 februarie 2015. Reieșind din declarațiile lui Colun la data de 15 ianuarie 2015, Beglița Anton i-a telefonat celui din urmă și i-a zis că a sustras automobilul.

În sentința de condamnare nu pot fi reținute probe care nu a fost cercetate în instanța de judecată. Apărarea și inculpatul Beglița Anton nu au avut posibilitatea de a da întrebări de concretizare pentru aflarea adevărului pe cauza dată. Colun nu a dat explicații sub care pretext a fost restituită paguba materială părții vătămate Mocanu Alexandru de către fratele inculpatului;

- *avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri în conformitate cu dispozițiile art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului partea apărării a relevat că, materialul probator administrat în prezenta cauză penală în nici un mod nu probează săvârșirea infracțiunii atât de către Colun Alexandr cât și de către Beglița Anton.

Organul de urmărire penală a stabilit și a concluzionat săvârșirea infracțiunii imputate ambilor inculpați, limitându-se exclusiv doar la declarațiile părților vătămate, care la etapa urmăririi penale au declarat și susținut depoziții contrare celor cercetate în instanța judiciară.

De asemenea, s-a mai arătat că în cadrul aceluiași proces penal, tot la 15.01.2015, ora 21011, către OUP al SUP IP Rîșcani, parvine și plângerea lui Ghimpu Dumitru, care se plânge pe faptul că persoane neidentificate, în mod tainic au sustras din automobilul de model „BMW- E60” cu n/î XXXXX de culoare neagră, săvârșită în intervalul de timp 05.00 și 18.00, parcat pe bd. Renașterii Naționale, în fața Circului, în care se afla geanta sa de culoare neagră și în care se aflau actele sale personale, arma de model KZ 100, la un preț de 16 000 lei, permisul pentru port-armă cât și pentru pușcă de vânătoare, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil (f.d. 16, vol. I).

Prin Ordonanța din data de 15.01.2015, Ghimpu Dumitru a fost recunoscut „parte vătămată”, nu în cadrul cauzei penale nr. 2015020082, ci în cadrul procesului penal cu nr. 0097 (f.d.17-18, vol. I).

La fel, Ghimpu Dumitru a declarat instanței de judecată că nu are pretenții materiale sau morale față de Beglița Anton sau Colun Alexandr, nu solicită încasarea cărorva cheltuieli judiciare suportate, iar costul pistolului la data sustragerii nu era de 16 000 lei ci de 8 000 lei, fapt pentru care solicită încetarea procesului penal în privința inculpaților.

În situația dată, având înregistrate astfel de cereri, acuzatorul de stat în temeiul dispozițiilor art. 325 Cod de procedură penală, urma să-și modifice învinuirea în sensul neagrării învinuirii aduse inculpaților, prin prisma prevăzută de competența sa materială și procesuală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a ajuns la concluzia că la caz, a fost dovedită vinovăția inculpaților Colun Alexandr XXXXXX și Beglița Anton XXXXXX, în săvârșirea infracțiunii de sustragere și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, or această concluzie este fundamentată pe un cumul de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, așa cum prevăd regulile de apreciere a probelor de la art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Astfel, apreciind probele administrate, instanța a statuat că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul sustragerii mijlocului de transport, cu intenție directă și a armei de foc de model „CZ”, acționând cu intenție indirectă, avându-se în vedere aspectul intelectual la săvârșirea infracțiunii, ce ar presupune admiterea certă de făptuitori că în automobil se pot afla și alte bunuri personale care vor fi sustrare concomitant, chiar dacă scopul de cupiditate primordial s-a manifestat în direcția mijlocului de transport.

La caz, faptul sustragerii se confirmă din declarațiile părții vătămate Alexandru Mocanu, oferite la faza urmăririi penale, care indică că este proprietatea sa și expune valoarea bunului sustras, ulterior fiind ridicate de la ultimul certificat de înmatriculare care atestă acest drept și unica cheie rămasă. Potrivit extrasului din Cartela transporturilor (vol. II, f.d.45), se confirmă cele expuse de victimă, susținute și prin celelalte mijloace de probă.

Tot aici, din declarațiile părții vătămate se confirmă faptul deplasării pe 15 ianuarie 2015, aproximativ la orele 05:00-06:00 în statul România, prin care se adeverește la acel moment faptul existenței mijlocului de transport parcat în locul ales de proprietar, dar și faptul revenirii în aceeași zi seara înapoi și depistarea lipsei mijlocului de transport.

Din aceleași declarații reiese că, imediat înaintea plecării, partea vătămată s-a întâlnit cu inculpatul Colun Alexandr în adiacentul locului săvârșirii infracțiunii, care nu a reușit să ofere o explicație plauzibilă și credibilă a motivului aflării de dimineață lângă mijlocul de transport, eșuând lamentabil în acest sens, precum și a faptului informării ambilor inculpați despre plecarea sa peste hotarele țării și abandonarea temporară a automobilului personal.

Concomitent, partea vătămată susține că una din cheile mijlocului de transport a fost sustrasă anterior de Beglița Anton, în timpul vizitei sale la domiciliu, fiind observat direct de victimă în momentul căutării acestei chei.

Mai mult, existența unei chei de la automobilul de model „BMW” se atestă și din declarațiile martorului Grati Constantin, oferite la urmărire penală, care a mai adăugat că pe 15 ianuarie 2015, Beglița Anton l-a informat pe ultimul că are ceva probleme, iar cheia de la mijlocul de transport de model „BMW” nu o mai deținea.

În acest mod, se constată un șir de circumstanțe obiective, care denotă o înțelegere prealabilă a inculpaților, probabil cu participarea și altor persoane necunoscute, ce este nerelevant la caz, anume cu scopul cupidant de a dobândi ulterior mijlocul de transport deținut de partea vătămată Mocanu Alexandru.

Mai mult, aceste declarații sunt susținute de partea vătămată Dumitru Ghimp în ședința de judecată, iar părțile au avut posibilitatea și garanția să le conteste în cadrul acțiunilor procesuale de confruntare.

Astfel, instanța a respins alegațiile apărării privind lipsa unei concordanțe în declarațiile părții vătămate Alexandru Mocanu, or acesta relatează în detaliu despre fiecare eveniment petrecut, conform propriei convingeri și aprecieri, desfășurând aceste fapte în cadrul audierilor suplimentare, procedură permisă de legislația procesual penală, atunci când urmează a fi expuse și alte informații relevante omise anterior.

Astfel, atât la audierea inițială, cât și ulterior fiind audiat suplimentar, Alexandru Mocanu confirmă faptul observării lui Beglița Anton în momentul căutării cheii de la automobil, în timpul aflării în vizită, faptul întâlnirilor cu acesta înainte de comiterea infracțiunii, precum și a întâlnirii neplanificate cu Colun Alexandr, a informării lor despre plecarea peste hotare și abandonarea astfel a mașinii sale personale sau a discuțiilor purtate cu aceștia ulterior, divergențe nesemnificative existând doar la modul de expunere a declarațiilor, în funcție de nivelul de percepție a evenimentelor la fiecare etapă a audierii sale, dar care nu au afectat în substanță conținutul celor expuse de el, cu referire la acuzațiile aduse inculpaților, din contra au adus o detaliere a circumstanțelor care au avut loc în percepția părții vătămate.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate se susțin reciproc cu cele ale victimei Dumitru Ghimp, cu referire la toate circumstanțele cazului, precum și cu informația relevantă ulterior, prin ridicarea genții care s-a aflat în mijlocul de transport, cu actele confirmative, examinate ulterior, or veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de partea vătămată, apreciată în ansamblu cu alte mijloace de probă.

Cu referire la obiecțiile apărării privind neconcordanța din plângerea formulată despre sustragerea unui mijloc de transport de model „BMW E60” cu n/î XXXXX, în schimbul celui corect de model „BMW 520D” cu n/î XXXX, instanța de fond corect le-a respins ca nefondate, or din conținutul plângerii victimei (vol. I, f.d. 4) se relevă numărul de înmatriculare corect XXXXX, iar descrierea „E60” denotă nu modelul automobilului, dar tipul caroseriei acestui mijloc de transport, caracteristic modelelor fabricate în perioada 2003-2009, cu seria V (inclusiv 520D).

Cu referire la cercetarea la fața locului din 19 ianuarie 2015, efectuată în locuința amplasată în ap. 17 de pe bd. Traian, 19/3, din mun. Chișinău, instanța relevă că a fost obținută permisiunea scrisă a inculpatului pentru a desfășura această acțiune, iar faptul depistării unui document de identitate pe numele părții vătămate Alexandru Mocanu, instanța susține că acesta a fost găsit în balconul locuinței, adică într-o încăpere comună, chiar dacă trecerea la acesta se efectuează din spusele inculpatului Colun Alexandr, prin odaia inculpatului Beglița Anton, ultimii astfel confirmând că locuiesc împreună și există o

relație de prietenie etc., circumstanțe care conving suplimentar despre existența unei înțelegeri prealabile dintre ei.

Mai mult, faptul depistării actului propriu-zis în locuința inculpaților nu poate afecta în oarecare mod probatoriul, decât să confirme ca toți trei participanți în proces erau cunoscuți între ei, iar partea vătămată nu a oferit o explicație plauzibilă în ce circumstanțe de timp și de spațiu a dispărut acest act și astfel acest mijloc material de probă nu poate servi o probă relevantă în speță.

Pe lângă aceasta, partea apărării, a avut accesul în egală măsură la verificarea declarațiilor părții vătămate Alexandru Mocanu și inclusiv să conteste acțiunea de urmărire penală - cercetarea la fața locului la domiciliul inculpaților, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, fiind respectate toate garanțiile legale inculpaților.

Subsecvent, instanța a reținut din procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 30 mai 2015, efectuate de pe cartela SIM 068932528 de care se folosea Beglița Anton și de pe cartela SIM 062171655 de care se folosește Colun Alexandr, s-a stabilit că în perioada comiterii infracțiunii, și anume 15 ianuarie 2015, orele 05:00-18:00, cet. Beglița Anton, s-a aflat în apropierea locului infracțiunii și efectua apeluri telefonice, consemnat prin aflarea sa în zona celulei „TERMOCOM 3G”, adică în adiacentul Circului, iar de pe nr. de telefon a lui Colun Alexandru, careva apeluri telefonice, în timpul comiterii crimei, în apropiere de locul comiterii infracțiunii nu s-au efectuat, însă ultimul s-a aflat în nemijlocita apropiere, fapt ce este confirmat de partea vătămată și personal de inculpat.

În același context, inculpatul Beglița Anton oferă explicații la caz în mod superficial și neconcordant, exclusiv în apărarea sa, astfel că la întrebările relevante privind locul aflării sau timpul, ori numărul de telefon deținut de el și unde se afla Colun Alexandr, acesta răspunde evaziv și nu își amintește, timp în care Colun Alexandr, la urmărirea penală expune declarații contradictorii, ca ulterior să susțină chiar și vinovăția lui Beglița Anton în săvârșirea infracțiunii.

La acest aspect, aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o

metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpaților o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în prezentul proces penal, alte probe relevante în acest sens nu se atestă.

Mai mult, în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

Astfel, cumulum de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, au permis instanței de judecată de a considera drept demonstrată întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Beglița Anton și lui Colun Alexandr, nefiind stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Totodată, infracțiunea nominalizată comisă de către inculpații Beglița Anton și Colun Alexandr face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la protecția bunurilor persoanei.

De asemenea, instanța de apel a reținut că ambii inculpați au comis infracțiunea în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – *„săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”*, în lipsa circumstanțelor atenuante pentru inculpatul Beglița Anton și în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1), pct. e) Cod penal – *„prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate”*, pentru inculpatul Colun Alexandr.

La caz, instanța a mai reținut că partea vătămată Dumitru Ghimp a confirmat că i-a fost restituit prejudiciul în sumă de 1 000 EURO, prin intermediul apărătorului anterior al inculpatului Colun Alexandr și nu mai are pretenții, iar inculpatul Beglița Anton, în ședință de judecată nu a recunoscut repararea benevolă a prejudiciului.

Totodată, la 10 martie 2018, a fost semnată o tranzacție de împăcare dintre reprezentantul părții vătămate Alexandru Mocanu, avocatul Serghei Mocanu și inculpatul Alexandr Colun, prin intermediul reprezentantului său Serghei Colun (fratele inculpatului), prin care se confirmă transmiterea sumei de 4 000 EURO, din contul prejudiciului cauzat prin sustragerea mijlocului de transport, urmând ca restul sumei să fie achitat în rate, până la stingerea definitivă a datoriei (vol. III, f.d. 209).

În ședința instanței de fond avocatul Serghei Mocanu a confirmat tranzacția de împăcare și a declarat că renunță la acțiunea civilă înaintată.

Subsecvent, temeieri pentru liberarea inculpaților de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal nu au fost stabilite.

În continuare, sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal stabilește la data comiterii infracțiunii și în prezent o pedeapsă cu închisoare pe un termen de la 7 ani până la 12 ani.

În privința inculpatului Beglița Anton nu sunt aplicabile prevederile art. 34 alin. (2) coroborat cu art. 82 Cod penal, reieșind din cele stipulate la lit. a), alin. (5) art. 34 Cod penal, potrivit căruia, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului, iar inculpatul a fost condamnat prin sentința din 7 august 2007 și decizia Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2007, anume pentru infracțiuni comise în perioada minoratului.

Din considerentele expuse supra, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond că în privința inculpatului Beglița Anton pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal urmează a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, iar în privința inculpatului Colun Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

De asemenea, s-a remarcat că inculpatul Colun Alexandr, la moment execută pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, în baza sentinței din 11 iunie 2015, în dosarul nr. 1-1/2015 emisă de Judecătoria Strășeni, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 și 188 alin. (5) Cod penal, menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 7 noiembrie 2016.

Conform dispozitivului sentinței enumerate supra, termenul de executare a pedepsei în privința lui Colun Alexandr se calculează din 11 iunie 2015, cu includerea perioadei aflării inculpatului în stare de reținere și arest de la 1 iunie 2013 până la 20 martie 2014, având la moment executată pedeapsa în quantum de 6 ani și 10 luni, ce se confirmă și prin notificarea nr. 5/886 emisă de instituția penitenciară nr. 13 din 8 februarie 2021, fiind solicitată concomitent și aplicarea pedepsei pentru cumul de sentințe, conform art. 84-85 din Codul penal (vol. I, f.d. 114- 118, vol. IV, f.d. 104).

În lumina celor stabilite, instanța de apel a reținut că potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, se va adăuga parțial pedeapsa stabilită și neexecutată prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 iunie 2015 și i se va aplica lui Colun Alexandr pedeapsa definitivă de sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea avocatului Mihail Barbaroș în interesele inculpatului Colun Alexandr, privind aplicarea art. 385 Cod procedură penală, or, potrivit prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței

Curtii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Astfel, de către partea apărării nu a fost prezentată informația privind condițiile de detenție (celulele în care s-a deținut) în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău inculpatul Colun Alexandr.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Beglița Anton să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea recursului declarat se invocă faptul că declarațiile martorilor depuse pe parcursul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110 Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Așadar, ținând cont de prevederile precitate, apărarea constată că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost cercetate probe concludente și suficiente care dincolo de orice dubiu rezonabil, ar confirma vinovăția inculpatului Beglița Anton în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult decât atât, din ansamblul probelor cercetate nu s-a constatat în mod indubitabil că fapta a fost săvârșită de inculpat, că această faptă întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, precum și că inculpatul este vinovat de săvârșirea ei.

În această ordine de idei, consideră că urmărirea penală a fost efectuată defectuos, astfel încât greutatea probatoriului administrat nu este în măsură să convingă un observator obiectiv că Beglița Anton este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate. Mai mult decât atât, în cadrul examinării cauzei în fond și în instanța de apel, nu au fost administrate și certetate probe suplimentare ce ar dovedi vinovăția inculpatului Beglița Anton în comiterea faptei incriminate.

În acest sens, se atrage atenția asupra faptului că instanța de fond și instanța de apel își întemeiază soluția reieșind doar din probe indirecte și anume declarațiile părții vătămate Mocanu Alexandru coroborate cu cele ale martorului Grati Constatin, date exclusiv la urmărirea penală din care rezultă că Beglița Anton ar fi sustras cheia de la mijlocul de transport de model „BMW 520 D” cu numerele de înmatriculare K DG 11, și Grati Constatin ar fi văzut această cheie la el. De menționat, această cheie la care face

referire martorul și partea vătămată, la fel nu a fost identificată și ridicată de la inculpatul Beglița Anton. În aceste condiții, consideră că instanța de fond, la baza sentinței de condamnare s-a bazat pe presupuneri, iar instanța de apel a omis să examineze acest aspect.

Pe cale de consecință, în temeiul celor expuse, recurentul consideră că concluziile privind vinovăția inculpatului Beglița Anton în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, sunt întemeiate pe presupuneri, învinuirea formulată nu este una justificată. Mai mult decât atât, învinuirea înaintată nu este confirmată prin probe.

Prin urmare, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului Beglița Anton, astfel încât instanța de fond și instanța de apel urmau să adopte o sentință de achitare a celui din urmă;

- *avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 13), 15), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală.

În susținerea cerințelor invocate în recurs se menționează că, cauza penală nr. 2015020082 a fost pornită la data de 16.01.2015 de către SUP al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău locotenent major de poliție Anatolie Djuraev. Examinând materialele procesului penal nr. 20150200097 din 15.01.2015 a constatat că la data de 15.01.2015, în intervalul de timp cuprins între orele 05:00-18:00, persoana neidentificată de organul de urmărire penală, pe adresa mun. Chișinău, bd. Renașterii Naționale 7, a sustras pe ascuns automobilul de model „BMW 520D”, cu n/î XXXXX, la preț de 292 500 lei ce aparține cet. Mocanu Alexandru, iar în automobil se mai afla o geantă cu acte și un pistol de model „CZ-100”, la preț de 16 000 lei ce aparține cet. Ghimpu Dumitru.

Astfel, organul de urmărire penală a stabilit că victimelor le-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil. Reieșind din materialele acumulate, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (5) Cod penal.

Potrivit materialului probator în care se includ și declarațiile părților vătămate, martorilor: Constantin Gratii, Nicolae Galușca, proceselor-verbale de cercetare la fața locului din 15.01.2015, 16.01.2015, 19.01.2015 de ridicare, de examinare a unor imagini video și foto cu lipsă de conținut, de ridicare și examinare a unei genți găsite accidental pe o stradă din mun. Chișinău de către o persoană străină, proceselor-verbale de ridicare și examinare a convorbirilor telefonice, de confruntare dintre inculpați și părțile vătămate din 30.01.2015, 06.03.2015, 06.04.2015 în niciun mod nu probează săvârșirea infracțiunii atât de către Colun Alexandr, cât și de către Beglița Anton.

Or, atât acuzarea cât și instanța de fond a cărei sentință se contestă a eșuat în stabilirea vinovăției ambilor inculpați în comiterea infracțiunii imputate și prevăzută la alin. (5) al art186 Cod penal.

La fel, se mai afirmă că inexactități și erori procedurale de drept au fost admise, care cad sub incidența prevederilor alin. (1), pct. 1), 2), 6), 8), 12) ale art. 94 Cod de procedură penală, de la pornirea urmăririi penale și până la finisarea cauzei penale nr. 2015020082, care nu pot fi admise ca probe și, prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, pe motiv că datele au fost obținute cu încălcarea esențială a legii.

În concret, recurentul se referă la procesele-verbale de audiere a părților vătămate, înregistrate la etapa urmăririi penale, fiind contrare circumstanțelor și faptelor la care se expun, în lipsa autorizării organului de urmărire penală cu privire la existența elementelor și semnelor de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de dispozițiile art. art. 311-312 Cod penal de către partea vătămată Mocanu Alexandru și Ghimpu Dumitru; obținerea declarațiilor prin amenințare și promisiunea de eliberare a învinuitului Colun Alexandr la data de 11.06.2015; procesul-verbal de audiere suplimentară, început la ora 15.00, în Izolatorul IP Rîșcani, mun. Chișinău, în lipsa apărătorului, obținute de către procurorul în Procuratura sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Lașcu Aliona.

Subsidiar, recurentul mai relatează că, la 04.04.2022, prin intermediul cancelariei a depus cerere în interesele inculpatului Colun Alexandr cu privire la aplicarea dispozițiilor alin. (5) art. 389 în coroborare cu cele prevăzute la alin. (5) și (6) ale art. 385 Cod de procedură penală, privind: reținerea și deținerea condamnatului cu statut de prevenție de fapt din 01.06.2013, fiind aplicată măsura preventivă de arest potrivit încheierii Judecătoriei Strășeni. Ulterior, de către aceeași instanță, inculpatul Colun Alexandr a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzută la alin. (5) al art.188 prin prisma dispozițiilor alin. (4) al art. 42 Cod penal, la pedeapsă cu închisoare de tip închis, pe un termen de 12 ani, calculându-i-se termenul ispășirii pedepsei de la data de 11.06.2015, cu includerea termenului aflării în stare de arest preventiv de la data de 01.06.2013 și până la data de 21.11.2013 și termenul aflării în stare de arest în F. Rusă de la 21.11.2013 și până la data de 20.03.2014, precum și celui de la data pronunțării deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.11.2016, incluzându-se termenul din 11.06.2015 și până la 07.11.2016.

Condamnatul își executa pedeapsa privativă de liberate, atât în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, mun. Chișinău, cât și în Penitenciarul-13, mun. Chișinău pentru termenul de 12 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei executat de către condamnatul Colun Alexandr se calculează din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest preventiv.

Astfel, de către instanța de apel, în sensul legii, (expus supra, pentru care s-a înaintat cerere de alăturare), inculpatului Colun Alexandr, în sensul alin. (5) al art. 385 Cod de procedură penală, constatându-se încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție,

garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, urma a-i fi redusă pedeapsa închisorii cu 2 005 zile.

4.1. Pe marginea recursurilor ordinare a depus referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat inadmisibilitatea acestora, pe motiv că decizia instanței de apel este motivată și întemeiată.

5. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, recursul declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar recursul declarat de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr urmează a fi admis, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton se reține că, acesta invocă drept temei pentru recurs prevederile pct. 6), 8), 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul nominalizat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare.

Însă, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta instanță, care greșit a ajuns la o soluție de condamnare a inculpatului Beglița Anton în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs ordinar consideră ca fiind relevante prescripțiile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În acord cu art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că la judecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind stabilirea vinovăției inculpatilor în comiterea infracțiunii incriminate prin actul de învinuire, motivându-și soluția potrivit pct. 3.1. al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

În acest sens, se relevă că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului Beglița Anton este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii menționate.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Argumentele formulate de către recurent în susținerea nevinovăției inculpatului Beglița Anton, instanța de recurs ordinar le apreciază ca constituind o percepție subiectivă a evenimentelor derulate în ziua comiterii infracțiunii, iar prin o asemenea abordare se conturează tactica părții apărării de a îndreptăți acțiunile inculpatului, care se combat printr-un sistem de probe convingătoare ce răstoarnă versiunea înaintată în prezentul recurs.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal reamintește că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) ale Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl

propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, iar invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este apreciată ca fiind lipsită de temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 3.1. din prezenta decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cauza Bujnița c. Moldovei*).

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal statuează asupra soluției de respingere a recursului ordinar declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton, ca inadmisibil.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr, se reține că acesta argumentează recursul declarat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a unor probe, ceea ce constituie un atribut exclusiv a instanțelor de judecată care judecă cauza pe fond, nefiind regăsită nici ca temei de casare în dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, se resping ca nefondate criticile prin care se invocă ilegalitatea proceselor verbale de audiere a părților vătămate, înregistrate la etapa urmăririi penale, ca fiind contrare circumstanțelor și faptelor la care se expun, în lipsa autorizării organului de urmărire penală cu privire la existența elementelor și semnelor de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de dispozițiile art. art. 311-312 Cod penal de către partea vătămată Mocanu Alexandru și Ghimpu Dumitru; obținerea declarațiilor prin amenințare și promisiunea de eliberare a învinuitului Colun Alexandr la data de 11.06.2015; procesul-verbal de audiere suplimentară, început la ora 15.00, în Izolatorul IP Rîșcani, mun. Chișinău, în lipsa apărătorului, obținute de către procurorul în Procuratura sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Lașcu Aliona. Or, presupusele încălcări nu au fost contestate la etapa urmăririi penale și nici nu au fost invocate la judecarea cauzei în ordine de apel.

Prin urmare, instanța de recurs constată că vinovăția inculpatului Colun Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza unui ansamblu de probe pertinente și concludente, din care motive alegațiile formulate în susținerea versiunii privind nevinovăția inculpatului Colun Alexandr se respings ca nefondate.

Totodată, Colegiul lărgit a remarcat din lucrările instanței de apel, dar și din conținutul deciziei recurate că, la judecarea cauzei în ordine de apel, de către avocatul Barbaroș Mihail a fost depusă o cerere prin intermediul cancelariei, în care se solicita aplicarea dispozițiilor art. 389 alin. (5) coroborate cu cele ale art. 385 alin. (5), (6) Cod de procedură penală în privința inculpatului Colun Alexandr (f.d. 38, vol. V). Despre

oportunitatea reducerii pedepsei închisorii în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală avocatul Barbaroș Mihail s-a expus în ședința de judecată a instanței de apel din data de 08 iunie 2022 (f.d. 42, vol. V).

Pe marginea cererii vizate instanța de apel a ezitat a se expune în cadrul ședinței de judecată, însă în decizia motivată a formulat următoarea argumentare asupra chestiunii despre constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*Totodată, instanța de apel va respinge solicitarea avocatului Mihail Barbaroș în interesele inculpatului Colun Alexandr, privind aplicarea art. 385 Cod procedură penală, or, potrivit prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.*

Astfel, de către partea apărării nu a fost prezentată informația privind condițiile de detenție (celulele în care s-a deținut) în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău inculpatul Colun Alexandr.” (f.d. 84, vol. V).

Concluzia trasată mai sus de către instanța de apel, Colegiul lărgit o apreciată ca fiind una pripită și contrară materialelor cauzei, or, la fila 14, vol. V a prezentei cauze penale este anexată informația parvenită de la Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, unde este indicată perioada și celulele în care a fost deținut inculpatul Colun Alexandr.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85*).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit notează că, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Rezumând cele menționate mai sus, instanța de recurs remarcă faptul că instanța ierarhic inferioară nu a judecat cauza penală în strictă conformitate cu cerințele prevăzute la art. 414 Cod de procedură penală, din care considerent se atestă prezenta temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fiind incidentă soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr, cu casarea parțială a deciziei în privința acestuia, în partea despre

prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în corespundere cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Beglița Anton împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Beglița Anton XXXXXX*.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului Colun Alexandr, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, în partea aplicării prevederilor alin. (5) al art. 385 din Codul de procedură penală, în cauza penală în privința lui *Colun Alexandr XXXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la *28 februarie 2023* și pronunțată integral la *16 martie 2023*.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Boico

Ghenadie Plămădeală